

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 38/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť D. G. a mal. M. G., obe bytom K., zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci porušenia ich základného práva domáhať sa svojho práva zákonom ustanoveným postupom na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 340/02 a postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci vedenej pod č. k. Kc 2063/02-9 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. G. a mal. M. G. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. novembra 2003 doručené podanie D. G. a mal. M. G. (ďalej len „sťažovateľky“), obe bytom K., zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., označené ako „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľky namietajú porušenie ich základného práva „domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky“ podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 340/02 a Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod č. k. Kc 2063/02-9.

Sťažovateľky vo svojej sťažnosti uviedli:

«Sťažovateľky podali na Okresnom súde Košice II návrh na začatie konania o vydanie veci voči odporcovi L. P., býv. v K. Táto vec sa vedie na Okresnom súde Košice II sp. zn. 20 C 575/99.

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 20 C 575/99 zo dňa 7. 3. 2001 návrh sťažovateľiek zamietol a uložil sťažovateľke zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku sťažovateľky dňa 28. 6. 2001 podali odvolanie.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 16 Co 416/01 zo dňa 20. 2. 2002 potvrdil rozsudok súdu I. stupňa a žalovanému priznal náhrad trov odvolacieho konania.

Dňa 23. 5. 2002 podali proti nemu sťažovateľky mimoriadne dovolanie.

Odporca v 1. rade oznámením zo dňa 30. 5. 2002 sp. zn. VI/1 Pz 340/02 oznámil sťažovateľkám, že potvrdzuje prijatie ich podnetu s tým, že o spôsobe vybavenia podnetu budú vyrozumené odporcom v 2. rade, kam bol podnet sťažovateľiek odstúpený na vybavenie.

Dňa 6. 8. 2003 sťažovateľky urgovali u odporcu v 1. rade spôsob vybavenia ich podnetu.

Odporca v 1. rade listom zo dňa 25. 8. 2003 sp. zn. VI/1 Pz 340/02, doručeným sťažovateľkám dňa 2. 9. 2003, im oznámil, že podnet sťažovateľiek z 21. 5. 2002 odporca v 2. rade listom zo dňa 8. 8. 2002 pod číslom Kc 2063/02-9 odložila a že kópiu odkladacieho listu sťažovateľkám poskytne odporca v 2. rade. ...

... sťažovateľky sa postupom podľa citovaných ustanovení Zákona o prokuratúre obrátili na Generálnu prokuratúru SR – odporcu v 1. rade, aby v rámci svojich právomocí podľa citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku podal mimoriadne dovolanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach. Pri vybavovaní tohto podnetu mal odporca v 2. rade postupovať v súlade s ustanovením § 33 Zákona o prokuratúre a v lehote dvoch mesiacov upovedomiť sťažovateľky o spôsobe vybavenia ich podnetu na podanie

mimoriadneho dovolania. Keďže sa tak nestalo, sťažovateľky urgovali vybavenie svojho podnetu u odporcu v 1. rade. List odporcu v 1. rade zo dňa 21. 8. 2003 nepovažujú sťažovateľky za upovedomenie o spôsobe vybavenia podnetu podľa ustanovenia § 33 ods. 2. V samotnom liste sa totiž uvádza, že túto vec odložil odporca v 2. rade a poukazuje na to, že kópiu odkladacieho listu sťažovateľkám poskytne Krajská prokuratúra v Košiciach - odporca v 2. rade. Je teda zrejmé, že upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu je spomínaný „odkladací list“, ktorý však sťažovateľkám ani odporcom v 1. rade, ani odporcom v 2. rade nebol doručený. Tým však, že sťažovateľky neboli v zákonom stanovenej lehote upovedomené o spôsobe vybavenia podnetu, zanikla im možnosť využitia iných prostriedkov právnej ochrany proti predmetným rozhodnutiam všeobecných súdov.

Sťažovateľky nenamietajú skutočnosť, že generálny prokurátor SR nepodal mimoriadne dovolanie v ich veci, pretože toto nie je súčasťou ich práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Namietajú však, že k porušeniu ich práv došlo tým, že ich podnet odporcom v 1. rade nebol zákonom predpísaným spôsobom vybavený. Postup podľa vyššie citovaných ustanovení Zákona o prokuratúre sťažovateľky považujú za taký, ktorý má na mysli ustanovenie článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Toto právo zahŕňa možnosť obracať sa zákonom predpísaným spôsobom na orgány oprávnené v tej ktorej veci konať, ako aj právo, aby tieto orgány takéto podanie vybavili spôsobom predpísaným zákonom. Keďže majú na mysli ustanovenie § 51 Zákona o prokuratúre, nie je sťažovateľkám známe, či na vybavenie ich podnetu nie je na základe výnimky oprávnený odporca v 2. rade, domáhajú sa aj vyslovenia porušenia svojho práva zo strany odporcu v 2. rade. ...»

Sťažovateľky navrhli, „aby ústavný súd vydal toto uznesenie:

Sťažnosť D. G. vo veci porušenia jej práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 340/02 a Krajskou prokuratúrou v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 2063/02-9 prijíma na ďalšie konanie,

sťažnosť mal. M. G. vo veci porušenia jej práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky zakotvené v článku č. 46 ods. 1 Ústavy SR Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1

Pz 340/02 a Krajskou prokuratúrou v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 2063/02-9 prijíma na ďalšie konanie,

a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

1. Právo sťažovateľky D. G. domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky zakotvené v článku č. 46 ods. 1 Ústavy SR bolo postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 340/02 a Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 2063/02-9 porušené.

2. Právo sťažovateľky mal. M. G. domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom inom orgáne Slovenskej republiky zakotvené v článku č. 46 ods. 1 Ústavy SR bolo postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/1 Pz 340/02 a Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Kc 2063/02-9 porušené.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke D. G. finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke mal. M. G. finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk.

5. Odporcovia v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľke D. G. všetky trovy tohto konania.

6. Odporcovia v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľke mal. M. G. všetky trovy tohto konania“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona sťažnosť sťažovateľiek predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona.

Jedným z dôvodov, ktoré vedú k odmietnutiu sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, je oneskorenosť podania. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Zo sťažnosti sťažovateľiek vyplýva, že ňou namietajú postup a rozhodnutia generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry. List generálnej prokuratúry o odstúpení podnetu sťažovateľiek na vybavenie krajskej prokuratúre je z 30. mája 2002 (Spr. VI/1 PZ 340/02).

Ústavný súd zo spisu krajskej prokuratúry zistil, že podnet sťažovateľiek na podanie mimoriadneho dovolania krajský prokurátor 8. augusta 2002 odložil (sp. zn. Kc 2063/02-9). Rozhodnutie o odložení bolo doručované sťažovateľkám 15. augusta 2002 a opakovane 16. augusta 2002, keď bola zásielka uložená. Odberná lehota uplynula 3. septembra 2002 a zásielka bola ako neprevzatá vrátená poštou 9. septembra 2002.

Podľa § 31 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov sa na doručovanie pri vybavovaní podnetov vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Podľa § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie o odložení bolo doručené uložením na pošte, pričom tretí deň uloženia zásielky po upovedomení adresáta o jej uložení sa zásielka považuje za už doručenú, t. j. v danom prípade 18. augusta 2002. Tým rozhodnutie krajskej prokuratúry nadobudlo právoplatnosť.

Z uvedeného vyplýva, že lehota ustanovená pre podanie sťažnosti v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde do času podania sťažnosti uplynula, preto ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími požiadavkami sťažovateľiek.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004